Nro. 4.

DZIENNIK
Konfederacyi Jeneralnéy
Królestwa Polskiego

Roku 1812.

(Pismo ninieysze wychodzić będzie w drukarni Rządowéy co dwa dni przez cały ciąg Konfederacyi. W niém zawarte zostaną wszystkie akcessa i odezwy do Rady Konfederacyi Jeneralnéy przesłane, bądź od szczególnych osób, bądź od Władz, Magistratur i innych zgromadzeń; tudzież to wszystko co tylko ściągać się może do Konfederacyi na d. 28. Czerwca r. b. przez Seymuiące Stany zawiązanéy.)

z Warszawy d. 17. Lipca 1812 w Piątek.

Wyrokiem Nayiaśnieyszego Cesarza Francuzów Króla Włoskiego, ustanowiona została tymczasowo w Wilnie Kommissya Rządowa z 5ciu Osób złożona; przy któréy będzie Kommissarzem Cesarskim JW. Baron Bignon dotąd Rezydent Francuzki w Warszawie — Gubernije Wileńska, Grodzieńska, Mińska i Białostocka, zostawać maią pod władzą rzeczoney Kommissyi. — Rada Jeneralna powziąwszy tę wiadomość, wydała swą odezwę do Kommissyi Rządowéy

w Wilnie, przesyłaiąc Jéy Akt Konfederacyi Jeneralnéy i wzywaiąc do iak nayrychleyszego przystąpienia do Konfederacyi i przesyłania Akcessów. —

Oto są znakomitsze adressa, które Rada Jeneralna odebrała. —

Konsystorz Jeneralny Dyecezyi Warszawskiey. —

Stan Duchowny Narodu Polskiego, nie dał się nigdy uprzedzić innym współbraciom swoim w uczuciach i ofiarach, tam gdzie chodziło o ocalenie oyczyzny, — Przygody narodu i niewola, nie odmieniły serc, którym Religia panuie — i wierni słudzy Boga, nie mogą tylko bydź wiernemi synami oyczyzny. — Kapłani prawowiernéy Religii, która z Nieba swóy początek wzięła, nie możemy iéy dadź godnieyszey towarzyski na ziemi, iak miłość Oyczyzny; — tę wpaiać i utrzymywać w sercach, pierwszym zawsze czuliśmy obowiązkiem — Owoce z téy nauki, przetrwały wszelkie burze i wzruszenia; bo stałość w świętéy wierze utrzymywała goreiący ogień miłości oyczyzny w sercach Rodaków, tą nadzieią, że ten, który w gniewie karze, przebłagany, zsyła Anioła pociechy uciśnionym — Doczekały się oczy nasze widzieć go, doczekaliśmy z nim oglądać Oyczyznę. — Cud, który tylko Posłannikowi Niebios dokonać było podobném. — Uznaiąc w tém co się dzieie, cudowną Opatrzności ręką, przystępuiem do związku, który mamy za naychlubnieyszy dla Narodu; przystępuiem z wylaniem serc, z oświadczeniem wszelkich ofiar, dodaiąc i te modły, aby Wszechmocny, pierwiastki powstaiącéy Oyczyzny, zasłaniaiąc swoią opieką orężowi tego, od którego iéy wzrost zawisł, błogosławił; a drogie dla tylu Narodów dni iego, w których trwałości, My nadzieie nasze pokładamy, przedłużał, i nowemi cudami oznaczać nie przestawał. — Przystępuiąc więc do tego Aktu, mamy honor oświadczyć, iż wezwanie przystąpienia do Konfederacyi, do Dziekanów natychmiast rozesłanym zostało. — Dań w Warszawie dnia 5. miesiąca Lipca 1812. — Xiądz Grzegorz Zachariaszewicz Biskup Korycki, S. Z. Diecezyi Warszawskiey Vice Adminstrator. — X. Jan Latecki Kanonik Katedralny i Konsystorza ieneralnego Diececzyi Warszawskiey Surrogator. — X. Adam Królikiewicz, Kanonik Katedralny i Konsystorza ieneralnego Diecezyi

Warszawskiéy Surrogator. — Jan Kanty Bienkiewicz Pisarz Konsystorza Warszawskiego. — Józef Turowski, Regent Kancellaryi Konsystorza jeneralnego Warszawskiego.

Prefekt Departamentu Radomskiego, do nayższéy Rady Jeneralnéy Konfederacyi Polski—Dnia 5 Lipca 1812 roku w Radomiu.

Przesyłaiąc Radzie Konfederacyi Jeneralnéy Akcess wszystkich członków Prefektury Radomskiéy, gdy mam sobie za obowiązek zaświadczyć zapał, gorliwość, z iaką się kwapili przystąpić do wielkiego dzieła odrodzenia Oyczyzny, mnie na czele ich przystępuiącego, niech zaświadczy krew, która w żyłach moich płynie.— Nauczyłem się kochać Oyczyznę i wszystko dla niey poświęcać z przykładu, niedawno zgasłego Stanisława Małachowskiego Marszałka niegdyś pamiętnego Seymu — Nie pozwoliło mu niebo, doczekać téy szczęśliwéy chwili odrodzenia się Oyczyzny, któréy cnotliwie służył, a szczęścia gorliwie pragnął; — odumarł ią nie bez nadziei powstania, bo ią odumarł pod opieką naywiększego Mocarza. — Spełniaią się wróżby iego: — a dla Potomków iego zostaie dwoisty obowiązek poświęcenia wszystkiego kraiowi, bo to winni nie tylko Oyczyznie, ale i popiołom tego, który nie żył, tylko dla niéy.

(podpisano) MAŁACHOWSKI, —

Następuią podpisy 28. Urzędników i Officyalistów Prefektury.

Prezydent Municypalności Miasta Krakowa.

Miasto Kraków, stolica niegdyś potężnego Królestwa, swóy upadek z upadkiem ukochanéy Oyczyzny łącząca, z nayżywszą radością powzięła wiadomość o zawiązaniu się dnia 28. Czerwca r. b. Konfederacyi Jeneralnéy w Warszawie, do dźwignienia Królestwa

Polskiego dążącéy. — Prezydent Municypalności tegoż Miasta, ze wszystkiemi podwładnemi swemi Urzędnikami, uprzedzaiąc iednomyślne i gorliwe wszystkich mieszkańców chęci, z godnym Polaka zapałem, przystępuie do nayp ożądańszego i nayświętszego Narodowego związku — Szanowne zabytki sławy i wielkości Narodu Polskiego w murach naszych pozostałe, nigdy nieprzestały w naynieszczęśliwszéy nawet Oyczyzny naszéy zagładzie, ożywiać i utrzymywać tego ducha narodowości, którego miłość Oyczyzny pierwszym iest celem. — Wybiła godzina zemsty za dopełnioną miarę bezprzykładn y Praw odwiecznych zniewagi — Wołaią o nię popioły Królów, potylekroć niegodną obcych nogą deptane, — Potomki naywierniejszych i nayprzywiązańszych do tronu i Oyczyzny synów, przy wsparciu naypo ężnieyszego naszego Wskrzesiciela, oney do ełnią — Oyczyzna i NAPOLEON, hasł m naszém na zawsze będzie. — Działo się w domu Municypalnym Miasta Wolnohandlowego Krakowa dnia 4. Lipca 1812. roku.

(podpisano) Stanisław Zarzecki Prezydent.

następuią podpisy 39. Urzędników i Officyalistów Municypalności miasta Krakowa.

Prócz tego nadesłane zostały aż do dnia 10. b. m. następuiące Akcessa. —

1. JW. Wodzickiego Prefekta Departamentu Krakowskiego, wraz z podpisami Radzców Prefektury tegoż Departamentu, członków Kommissyi Obrachunkowéy i 40. Officyalistów Prefektury. — 2. Akcess Rady Prefekturalnéy tegoż Departamentu z podpisami JW. Stanisława Wodzickiego Prefekta — Kaspra Wielogłowskiego — Woyciecha Linowskiego — Felixa Grodzickiego — Ignacego Badeniego, Radzców Prefektury — i Sylwestra Strzeleckiego Assessora Prawnego. — 3. Xięży Wikaryuszów przy Katedrze Warszawskiéy. — 4. Wydziału Ekonomicznego dóbr narodowych w Departamencie Krakowskim. — 5. Podprefekta Powiatu Błońskiego, wraz z Radą Powiatu swoiego i Subalternami Kancellaryi w liczbie osób 12. 6. Jana Turskiego, Prokuratora przy Trybunale Departamentu Płoc-

kiego. — 7. Prefekta Departamentu Poznańskiego wraz z wszystkiemi Urzędnikami i Officialistami Prefektury, Dyrekcyi Skarbowéy, z Podprefektem i Officyalistami Podprefektury, nakoniec z Prezydentem Municypalności i Ławnikami miasta Poznania w liczbie 92. osób. — 8. Podprefekta Powiatu Radomskiego z Officyalistami iego Kancellaryi. — 9. Akcessa 94. osób w metryce Koronney podpisane.

Godny iest przytoczenia Adress Rady Departamentowéy Krakowskiey w następuiącéy treści:

„Chlubne dla każdego Polaka ziednoczenie z rozszarpanéy Oyczyzny nasz y, napełnia Radę Departamentową nayżywszym zapałem. Zawołana do zrobienia kollegialnie Akcessu do Konfederacyi ieneralnéy, śpiesznie to uskutecznia a w dowód naygorętsz y chęci, naymocnieyszego patryotyzmu, Akt ten podpisami swemi iak następuie, stwierdza: —

Wincenty Gostkowski Prezes, kaw. ord. S. Stanisława. — Ignacy Trzebiński — Antoni Stadnicki. — Dawid Oebschelwitz. — Jozef Hrabia Szembek. — Roman Michałowski. — Antoni Kochanowski — Wincenty Siemiński. —

Mieszkańcy Wieliczki Urzędnicy i Officyaliści Salin, pod przewodnictwem JW. Hrabi Xawerego Wiesiołowskiego, Kommissarza Królewskiego, odezwali się do Rady w ten sposób:

„Garstka Polaków do swoiey Oyczyzny przywiązanych, na ziemi Wieliczki, *od wieków Polskiey, dziś spólnéy*, nie z obszerności swoiey, lecz z pod ziemnych skarbów solnych sławnéy, znayduiąca się, odzywa się z głębi min nie przebranych, które niegdyś wielkiemu Królestwu dostarczały płodów w swem łonie zawartych, pragnąc okazać radość nayżywszą z powstania Oyczyzny, Królestwa i Imienia Poskiego; niesie przez Akt ninieyszy w offierze hołd powinny, serca wierne i przywiązane, niewygasłym tchnące dla kraiu swego zapałem, a na dowód przystąpienia z radością do Konfederacyi, swoie podpisy poniżéy umieszcza. — w Wieliczce dnia 5. Lipca 1812. roku. —

Przytoczymy odezwę Officerów korpusu Weteranów i Inwalidów, podpisaną przez W. Winera Podpołkownika i 37. członków tego szanownego korpusu;

„Zapał, który ogarnął cały narod Polski, po wykrzyknioném drogiem imieniu Oyczyzny, nie może bydź większym od uczuciów tych iey synów, którzy chlubią się kalectwem i ranami odniesionemi w iéy obronie. — W zranioném ciele nieprzestały mieszkać te same dusze, te same serca, które ie na tyle razów w boiu naraziły. Ból z nich zadany, ztąd tylko się odnawia, że nam przeszkadza wystawić raz ieszcze za nią te piersi, co na iey imie, na hasło braci naszych, na odgłos pogromu nieprzyiaciół, który im wielkie Imie Wskrzesiciela naszego niesie, wrą ogniem męztwa przeciw nieprzyiaciołom naszego rodu, — Racz Rado ieneralna Konfederacyi ieneralnéy przyiąć przystąpienie do tak chlubnego i wielkiego dzieła, które Seym skonfederowany rozpoczął. — Doprowadź go do końca, aby ci którzy szczęśliwsi od nas, leią krew teraz za oyczyznę, mogli pokazuiąc zaszczytne blizny, wspominać z chlubą Potomkom — że ie odnieśli za Polskę, którey my na lądach i morzach szukali — Mieczyński Kapitan konsystuiący w Płocku. —

Hraczyński Kapitan — Gretz Kapitan — Głowacki Kapitan — Zabłocki Kapitan — Bystrzanowski Kapitan — Długołęcki Kapitan. — Przezdziecki Kapitan — Hołyniec Podporucznik — Stanisławski Porucznik. — Leśniewski Podporucznik — Kruszewski Kapitan — Dyonizy Zieleniewski Kapitan krzyża woyskowego kawaler. — Dziubiński Kapitan. — Remiszewski Kapitan — Wąsowicz Porucznik — Biernacki Podporucznik — Sikorski Porucznik — Jarasiński Podporucznik — Stärmer Urzędnik zdrowia klassy 2giey. — Frankiewicz Urz: zdrowia klassy 2. — Modzelewski Urz. zdr. klassy 3. — Seklusarski urz. zdr. klassy 3. — Boryc Porucznik — Szefler Kapitan Płatnik — Sobolewski Adju. Major — Komendant korpusu Winer Podpułkownik. — Officerowie wykommenderowani przesłali mi swe życzenia, które są zgodne z naszemi; mam honor tu przyłączyć ich listę Imienną. Kapitanowie: — Kowalski — Karpiński — Bagiński — Lossow — Kossowski — Krękowski; — Porucznicy: — Czaplicki, Laskowski, Zwierzchowski — Podporucznik Kętrzyński — Zaświadczam Winer Podpułkownik.

Dnia 2. Lipca Obywatele powiatu Grodzieńskiego pod przewodnictwem JW. Ludwika Pancerzyńskiego Marszałka uchwalili następuiący Akcess do Konfederacyi Jeneralnéy Królestwa Polskiego:—

My niżéy podpisani Obywatele Powiatu Grodzieńskiego, przez woysko prawego skrzydła wieylkiéy armii Wielkiego N a p o l e o n a Nayiaśnieyszego Cesarza Francuzów i Króla Włoskiego, pod kommendą Nayiaśnieyszego H i e r o n i m a N a p o l e o n a Króla Westfalskiego zostaiące, z pod iarzma obcego przez lat ośmnaście nas udręczaiącego, uwolnieni, niemogliśmy bez naywiększego zapału usłyszeć wiadomości; iż Seym Xięstwa Warszawskiego w generalną konfederacyą Polski nie w inszym celu został zamieniony, iak tylko, aby pod potężną Wielkiego N a p o l e o n a opieką rozszarpane przez nayniesprawiedliwszą przemoc Narodu Polskiego części, w iedno znowu połączyć ciało; iż ta generalna konfederacya wzywa rozproszonych po dawnéy ziemi Polskiéy braci swoich ku łączeniu się z nią, iak tylko oddalenie się naszéy wolności gwałcicielów, naypierwszą nam do tak szlachetnego czynu poda sposobność; — przyszła ta szczęśliwa chwila, zniknęły z przed oczu naszych otaczaiące nas woysk rossyiskich szeregi — uściskaią dziś dłonie nasze przybyłych braci swoich, tych to walecznych Xięstwa Warszawskiego Rycerzów, którzy przez tylokrotne na ratunek swoiéy Oyczyzny poświęcenie się, do naypowinnieyszego ich uwielbienia tak sprawiedliwe nabyli prawa, — Polacy iesteśmy, i po tak przeciągłym rozdzieleniu się oglądamy Polaków; a cel ich przyiścia, cel zamienienia się w generalną Konfederacyą Seymu Xięstwa Warszawskiego, gdy iuż nam są wiadome aktem więc ninieyszym do wskazanych przez tę Konfederacyą generalną prawideł, z naywiększą przystępuiemy gorliwością, w obliczu nieba i ziemi nayuroczystsze czyniemy oświadczenia, iż do niéy nayuroczyściéy pod przewodnictwem JW. Ludwika Pancerzyńskiego przystępuiemy, iż zostaniemy wierni wierze Oyców naszych — iż uznaiemy religią Katolicką Apostolską Rzymską za panuiącą, iż przykładem przodków naszych nie oddalemy się od tolerancyi wszystkich wyznań, iż szanuiemy powagę i przywileie Tronu tak iak prawa narodowe; iż zachowamy w całéy swoiéy czystości i mocy tego ducha narodowego, który naywiększym zdołał opierać się burzom i nawał-

nościom i który do nayodległeyszéy doyść powinien potomności, iako rys nayszczególnieyszy charakteru Polaków, — iż użyiemy całych sił swoich, aby ten wielki zamiar skonfederowania się naszego został do szczęśliwego skutku doprowadzony — w inszym względzie na przeszłość mieć nie będziemy baczenia iak tylko, ażeby sprawiedliwe tym cnotom wielkim oddać uwielbienie, które w pośród grubych ciemności nocy, blask swóy świetny rozrzucać zdołały; nie zaś aby wyszukiwać powodów do oskarżenia, ziarno ohydnéy niezgody między iednéy familii dziećmi wrzucać mogących; iednym słowem, ażeby herby Litwy połączone, w iednéy z Polskiemi zaiaśniały tarczy. — I ażeby powszechnie radośny po naydalszych granicach Polski rozchodził się okrzyk: „Niech żyie Oyczyzna! Niech żyie Polska."

Następuią liczne podpisy Obywateli na ten akt zgromadzonych.